

- δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην ;
- ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.
- ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον ;
- ΕΚ. αἶθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὐριον,
ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῆ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
- ΑΙ. σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίζει χέρα ;
- ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρώσκοντας νεῶν 100
λόγχῃ καθέξω κάπικείσομαι βαρύς·
αἰσχροὺν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν
θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν εἶσαι πολλὰ δράσαντας κακά.
- ΑΙ. εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος, ὡς δράσαι χερί. 105
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σοὶ μὲν μάχεσθαι, τοῖς δὲ βουλεύειν καλῶς.
ὅστις πυρὸς λαμπτήρας ἐξήρθης κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν, 110
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,
νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν· 115
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός ;
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἵππηλάται,
ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χυόας ;
νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα, 120
οὐδ' ᾧδ' Ἀχαιοὺς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
αἶθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἦσυχον παρ' ἀσπίδας
εὔδειν ἐῶμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ, 125